

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18822

гр. София, 02.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
закрито заседание на 02.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разгледа дело номер **11352** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), вр. с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на Директора на ТП на НОИ за допълване на решението по настоящото дело в частта за разноските. Излагат се доводи, че е направено искане от страна на юрисконсулта за определяне на юрисконсултско възнаграждение по която няма произнасяне в решението. Предвид отхвърляне на жалбата се иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Молбата е изпратена на насрещната страна по делото - жалбоподателя С. С. и не е постъпил отговор.

Административен съд София - град, намира следното: Молбата е процесуално допустима - предявена е в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, от надлежна страна, носител на правото да иска допълване или изменение и на съдебното решение в частта за разноските.

Разгледано по същество е основателна.

С решението по делото съдът е отхвърлил жалбата на С. Д. С., ЕГН [ЕГН], срещу Решение 2153-21-273/2024 на Директор на Териториална поделение на НОИ - С. Град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ – С.-град №[ЕГН]/04.10.2024г.

Съдът не се е произнесъл по искането на юрисконсулт Б., направено в последното съдебно заседание за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Чл. 78, ал. 8 от ГПК гласи: "В полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.". Според чл. 37, ал. 1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. От своя страна Наредбата за заплащане на правната помощ в чл. 24 предвижда заплащане на юрисконсултско възнаграждение по административни дела от 100 до 300лв. Този акт предвижда

граници, в които съдът да определи възнаграждението за юрисконсулт в съответното производство.

Независимо от това, съдът намира, че може да определи възнаграждение за юрисконсулт и в по-нисък размер от минималния, предвиден в наредбата, ако прецени, че най-ниският размер е прекомерен спрямо фактическата и правна сложност на делото, процесуалното му развитие и участието на юрисконсулт. Обратното становище би противоречало на ормата на закона, на характера на юрисконсултското възнаграждение и на забраната за неоснователно обогатяване.

На първо място, в ГПК, който е с приоритет пред наредбата, доколкото се касае за съотношение между закон и подзаконов акт, е предвидено единствено задължително съобразяване на максималния размер на юрисконсултското възнаграждение с максималния, определен по реда на ЗПП и съответно в наредбата към която ЗПП препраща. Няма изискване съдът да не определя това възнаграждение под минималния размер.

Характерът на юрисконсултското възнаграждение е разяснен в определение № 5616 от 18.05.2015 г. по адм. дело № 3002/2015 г. на Върховния административен съд. Констатирано е, че юрисконсултите са лица с правно образование, които извършват правна дейност по трудов договор или като служители на държавна служба, за което получават уговорено с работодателя възнаграждение, за разлика от адвокатската професия, която се практикува от адвокати, които представляват различни клиенти по силата на сключен с тях договор за правно съдействие и защита, в съответствие с принципите за независимост, изключителност, самоуправление и самоиздръжка, записани в чл. 2 от Закона за адвокатурата. Възнаграждението, което се присъжда на юрисконсултите на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, не било адвокатско по смисъла на Закона за адвокатурата и за възнагражденията на юрисконсултите не можело да се прилагат същите правила като за адвокатските възнаграждения. Отбелязано е в решението на ВАС и това че разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК не фиксира размер на възнаграждението за юрисконсулт, нито препраща към другата наредба, която определя размера на адвокатските възнаграждения - Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за заплащане на адвокатската работа(заглавието е изменено с ДВ, бр.14/2025г.), което означава, че съдът следва да го присъди в полза на организацията, защитавана от юрисконсулт, по своя преценка, като съобрази обема и качеството на положения труд.

Тези мотиви на решението са относими и при определяне на възнаграждението по реда на чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Целта на юрисконсултското възнаграждение не е да се генерират приходи за организацията, която юрисконсултите представляват, а да се компенсират разходите във връзка с поддържане на юрисконсулти и участието им в дела. От което следва, че възнаграждението следва да се определя на база характера на извършената работа по делата и времето, което им е отнело. Чл. 78, ал. 8 от ГПК не препраща към Наредбата за заплащане на правната помощ, нито въвежда забрана да се определи възнаграждение под нейните размери. Ето защо, настоящият състав намира за допустимо определяне на възнаграждение под нейните граници.

По същество съдът намира, че в полза на ТП на НОИ - С.-град следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, тъй като жалбата на С. е отхвърлена и ответната страна е била представлявана от юрисконсулт в производството, но в случая и минималното възнаграждение, което наредбата предвижда - 100лв. е прекомерно и не съответства на целите на закона, и на извършената работа. Делото не представлява фактическа и правна сложност. Работата на юрисконсулта се изчерпва в участие в едно кратко заседание, в което е заявила, че оспорва жалбата, не е представяла допълнителни доказателства и в хода по същество е препратила към мотивите на обжалвания акт. Делото не е отнело нито значително време, нито е изисквало съществена подготовка и излагане на доводи, различни от тези в оспорения акт. Предвиденото в

Наредбата за заплащане на правната помощ възнаграждение, дори в минимален размер от 100лв. не отговаря на тези обстоятелства, а и на характера на производствата по чл. 118, вр. чл. 117, ал. 1, т. 1 и 2 от КСО. Касае се за производства по жалба на социално уязвими лица - пенсионери, лица на които е отказана пенсия, лица получаващи социални помощи или на които е отказана такава, за жалби за неправилно определяне или изплащане на парични обезщетения по глава четвърта, раздели I и II или помощи, за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях. В конкретния случай се касае за жалба на лице над 70 години, което не работи и не получава никакви доходи, което се е опитало да оспори отказ на държавните органи да му отпуснат пенсия. Въпреки че съдът е приел жалбата му за неоснователна, юрисконсултско възнаграждение, дори и в размер на минималното, предвидено в наредбата, не съответства нито на обема и характера на оказаната помощ, нито на характера на производството. Ето защо, то следва да се определи в размер на 20лв. Мотивиран от горното и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 144 АПК, Съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА Решение № 11416 от 02.04.2025г. по адм. дело №11352/2024 г. по описа на Административен съд– София град в частта му за разноските, като ОСЪЖДА С. Д. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ- С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 20лв. Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: